

ศอก ๑ นิ้ว พระยาภักดีคุณกิจทร พระยา
 อมรินทรฤไชย ให้กรมการอำเภอ ไปตรวจดู
 ของราษฎร ในแขวงเมืองราชบุรี ผู้ตั้งวันตก
 ราษฎรไต่หว่านลงไว้ ได้เจ้าละ ๑ ไร่บ้าง ๒
 ไร่บ้าง ๓ ไร่บ้าง ประมาณมา ๑๐๐๐๐ ไร่เศษ
 ที่หว่านครั้งก่อนต้นเข้าสูงก็ยเสกบ้าง สูง ๑
 ศอกบ้าง ที่หว่านครั้งหลัง ต้นเข้าสูง ๕ นิ้วบ้าง
 สูง ๑๐ นิ้วบ้าง พังจะขึ้นบ้าง หาผู้วันตก
 ราษฎรไต่หว่านปักกำลังไว้ได้เจ้าละ ๑ ไร่ ๒ ไร่
 ๓ ไร่ ประมาณมา ๔๐๐ ไร่เศษ ต้นเข้าขึ้นงาม
 เป็นปรกติ ราษฎรยังไต่หว่านปักกำลังทำต่อไป
 ถ้าน้ำฝนต้นเข้าแล ราษฎรไต่หว่านปักกำลังทำ
 ไว้ อีกมากน้อยเท่าใด พระยาภักดีคุณกิจทร
 พระยาอมรินทรฤไชย จะบอกเข้ามาครั้งหลัง
 แต่หากเจ้าราษฎรซื้อขายกัน ในแขวงเมืองราชบุรี
 ที่ริมน้ำเข้าเปลือก ๑๐๐ ถึง เช่นเดียวนี้ ๆ ละ
 ๔ ตำลึง ที่ดอนเหนียวละ ๗ ตำลึง เข้าสำรวจ
 ถึงละ ๓ สลึง ควรมีควร แล้วแต่
 จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ขอเดชะ

พระยาพิพัฒน์โกษา รัชมะบรมราชานุภตนา
 ขอเมืองจันทบุรี ๑ รัชช ๕ ไร่ได้เข้ากรมการ
 พระกรุณา ฅวันสุคร เกื้อนแก้ว แรมทศคำ บั๊จ
 อัฐศก มาลงราชกิจจานุเบกษา ลงวันมาแต่คำ
 ลว่ากรกรมท่า ฅวันจันทร์ เกื้อนสืบ ขึ้นสองคำ
 บั๊จอัฐศก ศักราช ๑๒๕๔ ในไซของมิกามว่า
 ข้าพระพุทธเจ้า พระยาวิเศษาธิบดีศรีนคร
 ฤไชยขอภัยพิโรธภาศ ผู้ว่าราชการเมืองกรมการ
 เมืองจันทบุรี ขอเข้ามาว่าด้วยฅวันอาทิตย์ เกื้อน
 แก้ว แรมทศคำ บั๊จอัฐศก พระแกลงแกลง
 เกล้าผู้ว่าราชการเมืองกรมการเมืองแกลง มีหนังสือ
 สืบออกมาถึงข้าพระพุทธเจ้ากรมการว่า พระอา

ราชซึ่งทรงพระมหากรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้สร้างที่
 ริมเจดีย์ปากน้ำประแสร์นี้ ได้บอกผู้ขึ้น ๒ หลัง
 หลังหนึ่งพริ้งยาว ๕ วา ๓ คอก กว้างสาม
 วาเฉลี่ยสามคอก หลังหนึ่งพริ้งยาว ๕ วา
 สามคอก กว้าง ๔ วาเฉลี่ยขรอบ ครั้นสาม
 คอกหลังหนึ่ง เล้าไม้แก่นพื้นกระดานฝาไม้ระ
 กำแล้วทั้ง ๓ หลัง ครั้นฅวันอังคาร เกื้อน
 เปก ขึ้นสืบสามคำ บั๊จอัฐศก พระแกลง
 แกลงเกล้าให้อารามนาพระสงฆ์มาจำพรรษาในพระ
 อาราม ๕ รัช แล้วพระแกลงแกลงเกล้าให้
 กรมการคุมขุนตมไพร่เดือนไม้ แต่งตัวไม้จะยกหอ
 สวมทนศหลังหนึ่ง กฐี ๕ ห้อง อีกหลังหนึ่ง
 แลพระอุโบสถคามที่พระวงษเชอ พระองค์เจ้าสาย
 สนิทวงษ รัชสั่งให้พระมหาทักษิณกรให้ด้วยออกไป
 ฅนได้แต่งตัวไม้บ้าง แต่ยังไม่ทำครบไม่ ถ้าพระ
 แกลงแกลงเกล้า มีหนังสือขอมาอีกประการใดข้า
 พระพุทธเจ้ากรมการจะบอกเข้ามาต่อครั้งหลัง ควรมี
 ควรแล้วแต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ขอเดชะ

ประกาศให้จับผู้ร้าย

มีพระบรมราชโองการ मारพระยาลงบุรี
 สืบหาทให้ประกาศแก่พระบรมวงษานุวงษ ข้า
 ราชการผู้ใหญ่ผู้น้อย ทั้งในพระบรมมหาราชวัง
 แลพระราชวังบวร ฯ ให้ทราบทั่วกันว่า ในหมู่
 เลิกโจรผู้ร้ายชุกชุมขึ้น ราษฎรพากันกันตกใจ
 ทั่วหน้าไปต่าง ๆ ได้ทรงเร่งรัดตักเตือนให้
 กรมพระนครบาลปราบปราม ภารก็ไม่สงบลงได้
 จึงโปรดเกล้า ฯ ให้แต่งกองจับชอกสืบสวนชอก
 ฅนจับผู้ร้าย ใ้ช้ออกจับมา ๒ เวลา ๓
 เวลา ก็ไ้แต่ผู้ร้ายคนเดียว ได้กรมพระนคร
 บาลจับไ้ยั้งหลายคน ก็พอเห็นความสงบสืบ

เอาตัวผู้ร้ายไว้คอกข้าง แต่ยังไม่เคียดผู้ร้ายโดยเร็ว
 ทิมพระราชาประสงค์ ราษฎรยังไม่วางความหวาด
 หวั่นสยดสยอง เป็นที่เร่าร้อนพระราชหฤทัย
 ยิ่งนัก ด้วยทรงพระเมตตากรุณา หนักไปฟ้าประชา
 ราษฎรผู้มีความเกรงกลัวอันหวาดหวั่น ทั่วปฐพีผู้
 ร้ายคือบรรดาข้าราชการเรือน เปศความลำบากดังนี้
 ถ้าการปราบปรามโจรผู้ร้ายครั้ง นี้ไม่ราบคาบสงบลง
 ได้ทมิฬใด ก็จะเป็นที่ร้อนพระราชหฤทัย ไม่
 ทรงสบายได้เลย เพราะฉะนั้น จึงโปรดเกล้าฯ
 ให้ประกาศความว่า บันฑาพระบรมวงษานุวงษแล
 ข้าราชการ ที่มีใจจงรักภักดีก่อไฉนของขลุ้พระ
 บาท ถึงไม่ไว้เช่นกองจับ ก็ให้ตั้งพระไทยค้ำ
 ใจช่วยกันสืบสวนแห่งคนออกสอดคนนอกเอาตัว บุค
 เอาที่สำนึกตัวผู้ร้ายให้ทั่วกันทุกพระองค์ ทุกท่าน
 ทุกนาย ถ้าเกิดความมั่นคงมีกำลัง พอจะจับกุม
 มาส่งไว้ก็ให้จับมา ถ้าไม่มีกำลัง จะหาความไม่
 มั่งคั่งต่อกรมพระนครบาล ฎีกาองรับทั้ง ๒๐ กอง
 นำไปจับตัวคนร้าย ให้นำข้อความขึ้นกราบบัง
 คมทูลพระกรุณา ให้ทรงทราบได้ฝ่าละอองธุลีพระ
 บาททมิฬยักได้ จะได้โปรดเกล้าฯ ให้ไปจับ

ผู้มาพิจารณา
 อหิงกาผู้ของชัคว่า เป็นผู้ ร้ายเป็นชัคว่าเป็นยาว
 สักก็ขึ้นในพระบรมวงษานุวงษพระองค์ใด ฎีกา
 ราชการผู้ใด ฎีกาแลเลยทราบความว่าข้าราชผู้
 ร้าย ให้รับจับกุมเอาตัวมาส่ง ให้กระทรวง
 พิจารณา ถ้าหลบหนีไปทางไกลก็ให้เอาตัวมา
 นำมาส่ง แลช่วยสืบเสาะติดตามเอาตัวให้เค
 ภาลันเต็มปัญญา จึงจะนับว่าเป็นผู้ มีความกระ
 ษัตริย์ผู้ขอตรงก่อไฉนของขลุ้พระบาท ถ้าพระ
 บรมวงษานุวงษ ข้าราชการผู้ใด ได้ทราบบว่าใคร

เป็นผู้ร้ายสำนึกผิดกลับแหล่งอยู่แห่งใด ฎีกาเป็น
 ข่าวไฟร่สังกัดขึ้นแก่ตัวเพิกเฉยเสีย ไม่คิดอาณัติ
 เสาะติดตามๆ ไม่นำความมาแจ้งต่อองรับ แล
 ราษฎรมิคุมทูล ให้ทรงทราบได้ฝ่าละอองธุลีพระ
 บาท โปรดยึดไว้ด้วยความรักความกลัวความแกล้ง
 ความเกลียดชัง ไม่เขยร้อยด้วยการแผ่นดิน
 ผู้หนึ่งชื่อว่าชานี้ พระพิฆเนศศึกษา มิให้มีความ
 กระตัญญูขอตรงก่อไฉนของขลุ้พระบาท ซึ่ง
 เป็นที่ร้อนพระราชหฤทัยด้วย ทรงพระเมตตา
 แก่ประชาราษฎร เพราะฉะนั้น พระบรมวงษานุ
 วงษข้าราชการ ยินดีทำที่ถวายความประภาค
 ษณ์แล้ว ไว้ไว้แห่งขั้ไทยมา ไฟรอดสืบสวนเอา
 ตัว แลเอาชานี้ครวร้ายผู้ ร้ายให้ได้ตั้งพระราช
 ประสงค์ จะเป็นคนชอบในพระองค์แต่ในคน
 สืบไปก็อย่า
 ประกาศมาณวันเสาร์ เกือบสิบ ขึ้นเจ็ดคำ
 ยี่สิบสี่ศก ค่ำกราช ๑๒๖๔ เป็วันที่ ๒๕๐๗
 ในรัชกาลยี่สิบสี่

ใบอนุญาตตั้งกงสุล

สมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระ
 จุลจอมเกล้าเจ้ากรุงสยาม ทั้งฝ่ายเหนือ
 ฝ่ายใต้ แลถิ่นแก่ที่ทั้งหลายที่ใกล้ คือตั้ง
 เลียงลาวว่าความลายละเหวียง ๑ ๓ ๕ ๗ ๙
 มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประ
 ภาคนักท่านทั้งหลายทั้งปวง ผู้ใดผู้หนึ่งซึ่งจะ
 ได้พิมพ์ค่าประกาศนี้ให้ทราบว่า ด้วยเราได้ทรง
 ทรงรสอดสัญญาบัตรลงวันที่ ๑๔ เดือนเพบจวริ
 ฤกษ์ศักราช ๑๘๘๖ ก็คือวันพิศยัคี เดือน
 สาน ขึ้นสิบห้าค่ำ ปีระกาสัปดาห์ รุศศักราช
 ๒๒๖๗ ซึ่งสมเด็จพระเจ้ากรุงโปรตุเกสออกให้ทรง